

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Genopførelse af Christiansborg Slot.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1703 ff.)

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Krabbe: Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. At den Ruin, der ligger paa Slots- holmen og har ligget der i henvend en Snes Aar, ikke bør henligge der for bestandigt, derom kunne vi jo hurtigt alle blive enige. Spørgsmaalet er kun det, om man vil nedrive de Bygninger, der endnu staa der, og bruge Pladsen til ny Bebyggelse, eller om man vil restaurere de ved Ildebranden ødelagte Bygninger. Begge Dele ville med Forstand kunne tages under Overvejelse. Det foreliggende Lovforslag besvarer Spørgsmaalet derhen, at de Bygninger, der staa der, bør genopføres, og jeg mener, at det er den rette Besvarelse. Naar Regeringen, der har forelagt Lovforslaget, har besluttet sig hertil, tænker jeg mig, at en af Bevæggrundene og en ret væsentlig har været det historiske Hensyn, som her har sin fulde Berettigelse. Det er ikke alene det gamle Københavns Slot, men det er ogsaa det sidstødelagte Christiansborg Slot, der har sin betydningsfulde Historie og derigennem sit berettigede Krav paa en fortsat Tilværelse. Fra de første Tider, da Kongerne i Danmark toge fast Residens efter tidligere at have boet omkring paa Slottene i Landets forskellige Egne, blev Københavns Slot deres Bolig, og her samledes Herredagene. Det var altsaa Sædet for Repræsentationen i den ældre konstitutionelle Tid, mindre udviklet selvfølgelig end Nutidens, men vi ere dog komne saa vidt at se fordomsfrit paa hin ældre Tid, hvad Enevælden ikke formaaede, at vi se, at det var en konstitutionel Tid. Men medens vi have dette konstitutionelle Minde i det gamle Københavns Slot, have vi jo et endnu større og langt værdifuldere konstitutionelt Minde i det Slot, der afløste det, Christiansborg Slot. Her var det jo, at den grundlovgivende Rigsdag forsamledes, og her var det, at Grundloven af 5. Juli 1849 blev underskrevet. Det Slot, hvori dette er sket, bør ikke forgaa. — I det Lovforslag om dets Genopførelse, som Regeringen har forelagt, sættes den økonomiske Grænse for, hvad der skal anvendes dertil saaledes, at der dertil kan

anvendes 6 Millioner Kroner. Til en Sammenligning kan det nævnes, at det 2 Gange nedbrændte Christiansborg Slot ved sin første Opførelse havde kostet 2,700,000 Rigsdaler, hvilket i Nutidens Penge vel omtrent i Købeevne vil svare til 10—12 Mill. Kr. At Lovforslaget fastsætter den højeste Sum, der maa anvendes dertil, til 6 Millioner Kr., vil der vistnok ikke være noget at sige til. — Dernæst bestemmer Lovforslaget Formaalene for de Bygninger, der skulle tilvejebringes. Den fastsætter Formaalene saaledes, at der skal tilvejebringes Bygninger for Kongen til Repræsentation og Bygninger for Rigsdagen. Jeg tillader mig et Ord om hvert af disse Formaal. Naar den første Del af Formaalet, nemlig til Kongen, fastsættes som Bygninger til Brug for Kongen til Repræsentation, da ligger det jo heri, at den nuværende Kongebolig i Palæet paa Amalienborg bibeholdes. At Hans Majestæt Kongen er tilfreds med en saadan Ordning, følger jo allerede deraf, at Kongen har ladet sin Minister forelægge Lovforslaget. Ser man imidlertid uden noget Hensyn til øjeblikkelige Forhold paa Opgaven, er der meget, der gør en tilbøjelig til at sige, at en Forening af Kongebolig og af Lokaler til Repræsentation for Kongens Brug, vilde have betydelige Fortrin. Der er jo ikke nogen Tvivl om, at det vilde have store Fortrin i Henseende til Bekvemmelighed, og det kan vist ikke bestrides, at det vilde have ikke mindre Fortrin i økonomisk Henseende. Naar jeg nævner dette, siger jeg straks, at det intet Øjeblik er min Tanke, at Lovforslaget hverken paa dette Punkt eller i det hele paa noget væsentligt Punkt skal ændres. Min Tanke er blot den, at det muligvis kunde være rigtigt ved en lille Ordforandring i Lovforslaget at faa en saadan Vidde i det Formaal, som opstilles, at den Kommission, som skal nedsættes, ikke er udelukket fra at tage ogsaa en saadan Kombination som den, jeg her har nævnt, under Overvejelse. — Det andet Formaal er jo Bygninger til Rigsdagens Brug. Med Hensyn til dette Formaal er der et enkelt Punkt, som jeg tror, man ikke skal lade uomtalt. Det blev den 12. August 1848 ved en kongelig Resolution bestemt, at Salssetagen i Christian den Syvendes Palæ paa Amalienborg skulde gives til Repræsentationslokale for den grundlovgivende Forsamlings Præsident. Den grundlovgivende Forsamlings Præsident ønskede ikke at overtage det Hverv at føre Hus, og den Beslutning, der var nedlagt i den